

Nr. 1 zomer 2017

De Dirigent

Muzikale krachtmetingen in Kerkrade
Van Kralingen zoekt de X-factor
Werk van Sparke en Gregson

De Dirigent is een uitgave van de Bond van Orkestdirigenten en Instructeurs

Life Long Learning

Eigen stijl ontdekken bij nationale dirigentenwedstrijd

De WASBE International Symphonic Wind Band Conference doet Utrecht deze zomer een week lang bruisen van de symfonische blaasmuziek. Van dinsdag 18 t/m zaterdag 22 juli geeft de crème de la crème uit de internationale muziekwereld haar visitekaartje af met concerten in TivoliVredenburg en optredens in de Utrechtse openlucht. Publiek kan genieten van (semi-) professionele orkesten uit o.a. de VS, Ierland, Spanje, Italië, Hong Kong, Singapore, Zwitserland en natuurlijk Nederland. Martijn Pepels en Bart Deckers gaan naar de finale.

Door Hieke van Hoogdalem

Alex Schillings, docent en organisator van de cursus, was blij verrast door 'de héle hoge kwaliteit' die de cursisten toonden. Wat maakt dan dat Bart en Martijn naar de finale mogen? Daar hoeft hij niet over na te denken. In rap tempo somt hij op: 'Partituurkennis, overzicht op het ensemble, presteren, de juiste leiding geven op het juiste moment, hun kennis en ervaring om het orkest tot een bepaald resultaat te leiden. Daarmee staken ze boven de rest uit. Daarnaast hebben ze beiden een behoorlijke focus en een duidelijk plan als ze op de bok staan. Je ziet ze binnen die paar dagen beter worden en ervaringen van de vorige dag incorporeren. En ze leren van elkaar door te kijken. Je verwacht dat dat geldt voor alle deelnemers, maar sommigen waren met zichzelf bezig, waardoor ze niet verder kwamen dan 'die doet dat fout'.

Hetzelfde, maar heel anders

Schillings vervolgt: 'Bart Deckers straalt uit: voor hém wil ik spelen. Door humor en luchtigheid bouwt hij een spanningsboog op. Dat heb je – of niet.' Jan Cober, de andere docent, vult aan: 'Bart is heel direct in zijn aanwijzingen en werkt die illustratief uit. Hij maakt

spontaan en enthousiast muziek, volgt zijn gevoel en is helemaal zichzelf.'

Over Martijn Pepels zegt Schillings: 'Hij heeft hetzelfde doel en bereikt hetzelfde resultaat, maar op een heel andere manier. Hij gaat linea recta op zijn doel af, zijn stijl is veel zakelijker.' Cober: 'Martijn gaat heel analytisch te werk en koppelt dat aan zijn gevoel voor muziek. Een evenwichtige benadering. Zijn uitstekende techniek stelt hem in staat om op het moment zelf iets te laten ontstaan, altijd gebaseerd op zijn kennis. Hij communiceert serieus, altijd vanuit wat de muziek of componist wil. Nooit vanuit wat hij wil, al heeft hij heus wel z'n eigen mening. Bij beide heren voel je direct reflectie door het orkest. Door wat ze zeggen, maar vooral door visueel communiceren. Daar zijn ze heel sterk in.'

Heel eigen stijlen dus. Die werden steeds duidelijker. Dat is ook de kern van de cursus. De techniek beheersen de (bijna) afgestudeerde deelnemers allang, dus gaat het al gauw over je eigen stijl ontwikkelen. Cober: 'Dat maakt het ook boeiend voor de begeleiders. Samen met de cursist zoek je naar communicatie en gestiek die bij die specifieke persoon past om een bepaald resultaat te behalen. Dat is heel anders dan lesgeven over een instrument waarachter je je kan verschuilen en waarvoor speelttechniek toch universeel is. Maar de techniek van een dirigent is per persoon enorm verschillend.'

www.bartdeckers.nl

Toekomstmuziek

Wat hebben Pepels en Deckers geleerd en hoe zien ze hun carrières voor zich? Pepels: 'Allereerst en bovenal was het een leuke week, waarin voor mij het contact en de kameraadschap met de andere deelnemers van over de hele wereld voorop stonden. Ik leerde het meeste door naar de anderen te kijken tijdens de sessies, maar vooral ook door de persoonlijke gesprekken over bijvoorbeeld jeugdopleiding en repertoire. Over zijn toekomstwensen zegt Pepels: 'Sinds de laatste periode van mijn studie doe ik ieder jaar een cursus of wedstrijd om me te blijven ontwikkelen en fris te blijven. Hierdoor heb ik ook ervaring opgedaan met strijk- en symfonieorkesten. Ik leid inmiddels ook een kamerorkest. Met strijkers werken geeft je een ander gevoel voor frasering, articulatie en reactie op gestiek, wat je dan in je blaasorkesten weer kunt toepassen. Op dit moment heb ik een afwisselende praktijk waarin ik het zeer naar mijn zin heb. Dit werk wil ik nog lang blijven doen. Wel zou ik het leuk vinden om meer met symfonieorkesten te werken en nog meer als gastdirigent op te treden.'

Ook Bart vond het interessant om collega's te leren kennen. 'Je leert inderdaad het meeste van kijken naar anderen. Het ging erom je gestiek te ontwikkelen, zodat je zonder baton duidelijk krijgt wat je wil; dat je kleuren en contrasten laat zien. Om informatie

kort en bondig om te zetten, wat vooral nuttig is als je met professionals werkt, want dan heb je vaak maar een paar repetities.'

Qua carrièrewensen bewandelt hij een heel ander pad, hij wil juist graag in de blaaswereld blijven. Deckers heeft als tubaïst in veel professionele orkesten gespeeld. 'Ik dirigeer nu zes orkesten, vooral HaFa. Brassbands wil ik ook nog wel doen, ik heb er zelf een stuk voor gecomponeerd. Ik werk graag met amateurs, dat komt ook door m'n opleiding pedagogiek. Je maakt een langer proces door en groeit samen ergens naartoe, hoeft minder commercieel te denken en minder te reizen. Dat heb ik als tubaïst al vaak gedaan en met een kleine opkomst wil ik dat niet meer. Omdat ik gewend ben symfonische muziek op hoog niveau te horen vanuit mijn orkestmusicusrol, wil ik dat juist niet dirigeren met amateurs. Ik heb te hoge eisen én wil deze twee muziekwerelden als dirigent uit elkaar houden. Het zijn andere disciplines in mijn optiek. Daarnaast vind ik het blaasmuziekrepertoire zó interessant! Daar is voorlopig nog genoeg in te ontdekken.'

<https://martijnpepels.myportfolio.com>